

На вторыятъ дѣнь понѣже ѿ маха не-
 честивыте голѣмъ прѣзидникъ, въз коѿто
 шѣха да принесѣтъ жѣртва на ѿдолыте,
 ѿзвѣдоха стѣла маріна, съ надежда да
 принесѣ ѿ она на ѿдолыте жѣртва, ког-
 да то видѣ дрѹгитѣ какъ приносѣтъ, съ-
 етна ѿвѣче ѿстана надеждата ѿмъ, за-
 щото стѣла великомѣнца ѿ не вѣнѣмаше
 на безумныте оубѣщаніа ѿ долопоклѣн-
 никъвъ, ѿ гордагѣ княза ѿлѣмврѣа,
 коѿто ѿ ѿвѣщѣваше голѣмо богатство,
 чѣсть ѿ слава: но катѣ видѣ нѣйно непре-
 лѣжното постоѣнство, въз подѣръ да ѿ ѿ
 оуброжава со страшны мѣкѣ. На коѿто
 ѿговори мѣ стѣла: Не надѣѣсе ѿ княже,
 какъ ще да мѣ оуброшатъ твоѣте оубро-
 жѣніа ѿ мѣкѣ, защото нитѣ скорѣвъ, ни-
 тѣ глѣдъ, нитѣ ѿгнѣ ѿ мѣчь, нитѣ наѿ-
 горшата смѣртъ ще мѣ раздѣлѣн